

Valtiovarainministeriö
Vero-osasto

VM058:00/2015

LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI LAIKSI ELINKEINOTULON VEROTTAMISESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA

Finanssialan Keskusliitto (FK) suhtautuu lähtökohtaisesti myönteisesti veronkiertoa ja perusteettomien veroetujen saavuttamista torjuviin hankkeisiin. Luonnoksessa ehdotetut säännösmuutokset voivat kuitenkin johtaa tilanteisiin, joissa finanssialan toimijoille aiheutuu kohtuutonta hallinnollista taakkaa.

Esitysluonnoksessa ehdotetun EVL 6 a §:n uuden 8 momentin mukaan yhteisöjen saamat osingot olisivat veronalaista tuloa siltä osin kuin ne olisivat osinkoa jakavan yhteisön verotuksessa vähennyskelpoisia. Tämä koskisi nyt aiotun sanamuodon mukaan kaikkia osinkoja riippumatta omistussuudesta ja siitä, mistä maasta (ETA-valtiosta/ETA:n ulkopuolisesta valtiosta) osingot on saatu.

Ehdotuksen taustalla on emo-tytäryhtiödirektiivin muutos, jossa osingon verovapauden edellytyksenä on, että tytäryhtiö ei voi tehdä verotuksessaan jakamastaan voitosta erillistä verovähennystä. Emo-tytäryhtiödirektiiviä sovelletaan niissä tilanteissa, joissa osingonsaaja omistaa vähintään 10 % osinkoa jakavasta yhtiöstä.

FK pitää kannatettavana uuden 8 momentin taustalla olevaa pyrkimystä estää perusteettomia veroetuja. Esitysluonnoksen sanamuodon mukaan sijoittajana olevan yhteisön olisi kuitenkin periaatteessa aina selvítettävä kaikkien saamiensa osinkojen osalta osingonjakajan vähennysoikeutta koskeva tilanne. Näin olisi siis tilanne myös vaihto- ja sijoitusomaisuusosinkojen osalta.

HE-luonnoksessa todetaan, että monissa tilanteissa em. tiedot voidaan todennäköisesti hankkia ilman kohtuutonta haittaa tai ne ovat jo verovelvollisella. Kuitenkin silloin kun on kyse tavallisesta sijoitustoiminnasta, siis vaihto-omaisuuteen taikka sijoitusomaisuuteen luettavista portfoliosijoituksista, tämä ei pidä paikkaansa.

Sijoittajana toimivalla yhteisöllä voi olla osinkotuloa lukuisista yhtiöistä, ja vähennyskelpoisuutta koskeva selvitys tulisi tehdä kaikista osingoista riippumatta siitä, minkälaisista varoista ne on jaettu. Tällöin on käytännössä täysin mahdotonta pystyä selvittämään kunkin liikkeeseenlaskijan osalta, miten osinkoa kohdellaan asianomaisen maan verotuksessa. Tällaisten selvitysten tekeminen aiheuttaisi kohtuutonta hallinnollista taakkaa finanssialan toimijoille, eikä tietoja välttämättä ole yleisistä lähteistä edes saatavilla.

Lainsäädäntöön ei tule ottaa sellaisia velvoitteita, joita verovelvollinen ei käytännössä pysty täyttämään. Luonnoksessa esitetty 8 momentti tulisi tämän vuoksi rajata koskemaan vain yli 10 % omistussuuden ylittäviä tilanteita.

Esitysluonnoksessa esitetään lisättäväksi EVL 6 a §:ään yleinen väärinkäytön vastainen

säännös. Luonnoksen perustelujen mukaan säännös voisi tulla sovellettavaksi esimerkiksi tilanteessa, jossa yhteisöt ovat itsessään aitoja, mutta joissa voitonjaon perusteena olevien osuuksien ei katsota tosiasiallisesti kuuluvan kyseiselle osingonsaajalle, joka on sijoittunut jäsenvaltioon. Ilman tarkempaa ohjausta tämä tulee mitä todennäköisimmin johtamaan vaikeisiin tulkinnallisiin tilanteisiin ja siten heikentää myös verovelvollisten oikeusvarmuutta.

Voidaan myös kysyä, onko tarpeen säätää erillistä emo-tytäryhtiöosinkoihin liittyvää omaa veronkiertosäännöstä, kun verotusmenettelylaissa on yleinen veronkiertosäännös (VML 28 §). Luonnoksen tekstistä käy selvästi ilmi, että direktiivin vaatimus on minimisäännös ja otettu siihen vain sen vuoksi, että kaikilla jäsenvaltioilla ei ole väärinkäytön estämiseen tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai sopimusmääräyksiä. Verotusmenettelylain säännös on kattava ja siitä on, myös aiemmin voimassa olleen verotuslain vastaava säännös huomioon ottaen, olemassa runsaasti oikeuskäytäntöä ja muuta tulkinta-aineistoa.

FINANSSIALAN KESKUSLIITTO

Esko Kivisaari
Varatoimitusjohtaja